

ning tror jeg ikke engang vilde kunne slaa til nu, da en stor Del af det, der anvendes paa § 27, efter at Hovedlinierne ere anlagte, ingenlunde kan siges — det skal jeg nærmere komme til at omtale — at give et saadant Udbytte som 2 pCt., og man kan derfor ikke gaa til Galvdelen, endfjg da, som det erede Medlem fra Leire (Holfstein-Ledreborg) dengang gjorde, til det Hele. Jeg troede, at den Debat, som dengang førtes fra forskellige Sider, havde oplyst ogsaa det erede Medlem fra Leire om den finansielle Bildfarelse, hvori han svævede. Dette har jeg imidlertid erfaret er saare langtfra Tilfældet, idet jeg her holder i min Gaand hans Slutningsudtalelser ved 2den Behandling om den finansielle Balance, og med den høitærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse det sidste Punktum, som lyder saaledes: „Det samlede Overstud altsaa, saaledes som Finantsloven bliver, naar den vedtages med de Endringsforslag, som jeg har taget Ordet for, bliver, de ordinære Indtægter sammenholdt med de ordinære Udgifter, omtrent 9 Millioner. Det er det største Overstud, jeg tror, nogen Finantslov har viist i de sidste Aar.“ Efter at jeg har gjort mig bekendt med denne Udtalelse, som jeg har overhørt dengang, og som der forøvrigt slet ingen Anledning var til at røre ved dengang — en anden Behandlings Meddelelse har i den Henseende saare lidt at sige — og efter at en saadan Udtalelse af Finantslovens Ordfører er bleven uimodsagt fra enhver Side af Salen, har jeg forstaaet, at man derefter ude i Landet er gaet ind paa et Overstud af 9 Millioner for det nu begyndte Finantsaar, baseret paa Finantsbudgettet. Jeg tror, at Sandheden kan gjøre os Alle nok af det, og at det derfor er rigtigt, at vi estese det Spørgsmaal noget nærmere med Hensyn til det foreliggende Finantsbudget. Derfor vil nu forudsættes, at Ordførers Forslag ved Afstemningen falde ud saaledes, som Ordføreren har anbefalet, hvilket jeg antager, — jeg følger ham, og jeg antager, at mine Venner her i Salen gjøre ligesaa, og da ere vi i utvivlsomt Flertal — vil der, naar vi anstille en Sammenligning paa det Lovforslag, der da vil komme ud, mellem § 1, Indtægt, og § 11, Udgift, blive et Overstud med en rund Sum af 560,000 Kr. Se det lader sig nu ikke ombisputere. Men saa komme vi jo til den nye Dgjørelse, og det er, naar vi tage § 10 fra paa Indtægtsiden og § 27 fra paa Udgiftsiden. Hvad bliver der saa? Ja, saa bliver der ca. 8 Millioner mere, saa bliver der 8½ Mill. Kr. Forskjel. Men hvorledes forholder det sig nu hermed? Er det Fremgang, er det Overstud, eller hvorledes skal det opfattes? Paa § 10 have vi en Forbrug af Formuen paa 1,542,000 Kr., paa § 27, I, have vi en Erhvervelse af Formue under Begrebet Afdrag paa Gjæld af ca. 1,500,000 Kr. Det svarer til hinanden, det dækker hinan-

den paa ca. 50,000 Kr. nær. Altsaa forbruge vi paa § 10 af Formue godt og vel 1½ Mill. Kr. og afbrage paa § 27, I, omtrent 1½ Mill. Der er altsaa hverken Fremgang eller Tilbagegang der. Som sagt, Forskjellen er 48,000 Kr. eller, om de vil, med et rundt Tal, 50,000 Kr. til Fordel for Balancen. Der bliver da tilbage Posterne under § 27, II, og III. Før de Serverer nu gaa ud i Landet og sige, at de Beløb, der her omhandles, ere en Fremgang for Statskassen af 8 Millioner? Jeg tør antage, at de ville efterse disse Forslag, og de ville da finde paa § 27, II, a, 1½ Million til Anlæg af Baner i Sjælland, Skjern—Herning, Banen og Thisted Banen, og 400,000 Kr. til Etablering af en Dampfærge. Lad os nu falde det ca. 2 Millioner Kr. Naar jeg nu gaar til det Allerhøieste efter den sædvanlige Beregning og tager Galvdelen af dette som rentebærende, idet jeg forudsætter, at Beløbet giver Staten igjen i sin Tid 2 pCt., gaar jeg meget høit, thi det antager jeg, paa ingen Maade vil ske. Jeg antager ikke, at Dampfærger eller Skjern—Herningbanen vil give 2 pCt. Den indirekte Fordel er der ikke Tale om; der er kun Tale om Statskassens Pengestatus efter Finantsbudgettet. Saa have vi 1 Million Fremgang paa disse to Poster, men jeg kan ikke sijnne rettere, end at det ogsaa overhovedet bliver de Poster paa § 27 II., som der kan være Tale om at regne som Fremgang. Jeg tror ikke, det er rigtigt overhovedet at angive Udvikelsen af de bestaaende Jernbaneanlæg, Omlægning af Spor, Udvidelse af Svinefolde, Anlæg af Maskiner og Reparationer paa dette og Hint som Formueserhvervelse. Efter den Udvikling, vort Jernbanewesen i det Hele har faaet, da vi have faaet vore Hovedlinier anlagte, og vi tør antage, at de Dpoffrelser, vi endvidere skulle gjøre, ville blive gjorte, uden at vi faae en tilsvarende direkte Pengeindtægt igjen, tror jeg, det vilde være rigtigt og forstandigt at fri os ialtsald for overfladiske Balanceberegninger, naar vi anlagde en Paragraf alene for saadanne Udgifter til Kommunikationsmidler, af hvilke vi overhovedet ikke vente os nogen særlig Indtægt. Jeg vil sige: Selv om der ogsaa skulde være nogen aarlig Indtægt paa en eller anden Post derved, at det fremmer Jernbanetraffen, hvad bliver det saa? Det giver sig tilkjende gennem § 3, Overstud af Jernbanerne, med nogle Snefe Lufnd fra eller til, men det har en overordentlig ringe Betydning for Jættelsen af den aarlige Balance i Forhold til det Beløb, hvormed § 5, de indirekte Statter, varierer op og ned. Altsaa, det Sundeste for en Overveilelse af den finansielle Balance vilde aabenbart være at tage alle saadanne Poster som rene Ulfstud til Aarets Udgifter, thi forsaavidt de forandre noget det aarlige Overstud af den paa-gjældende Jernbanedrift, da vil det dog have saaliden Indflydelse paa det følgende Aars Balance,